

Det findes hensigtsmæssigt, at den nugældende § 25, stk. 1, 1. og 2. punktum, opdeles i to forskellige stykker. Udtrykket »krig« i den gældende bestemmelse er ændret til »væbnet konflikt«. Udtrykket »krigsredskab« i den gældende bestemmelse foreslås erstattet af det mere moderne udtryk, som også anvendes i krigens folkeret: »Krigsmiddel«. Der er ikke hermed tilsigtet nogen realitetsændring i forhold til den gældende bestemmelse.

§ 25, stk. 2, i den gældende bestemmelse foreslås ophævet. Spørgsmålet om dansk straffemyndighed for overtrædelser af militær straffelov skal efter lovforslaget som udgangspunkt afgøres efter de almindelige bestemmelser herom i straffeloven §§ 6-12, jf. forslaget til § 5, stk. 1, i militær straffelov. Samtidig foreslås det at supplere straffelovens bestemmelser om dansk straffemyndighed med yderligere bestemmelser i militær straffelov, der bl.a. hjemler dansk straffemyndighed for sådanne overtrædelser af § 25, som ikke er omfattet af reglerne om dansk straffemyndighed i straffeloven § 8, nr. 5, jf. forslaget til § 5, stk. 2. Den gældende bestemmelse i § 25, stk. 2, findes derfor overflødig.

Som det fremgår af lovforslagets § 5, foreslås det, at der optages en selvstændig bestemmelse om dansk international straffemyndighed for overtrædelse af visse af de bestemmelser i militær straffelov, som gælder under væbnet konflikt. § 5, stk. 2, omfatter bl.a. overtrædelser af den foreslåede bestemmelse til § 36. Ved § 5, stk. 2, præciseres det, jf. gældende militær straffelov § 2 og forslaget til § 3, at der er dansk straffemyndighed for forbrydelser begået i udlandet af udlændinge i det omfang, handlingen er forbudt efter de konventioner mv., der er omfattet af § 36. § 5 får selvstændig betydning for sådanne handlinger, som Danmark efter konventionerne ikke er forpligtet til at retsforfølge. Det gælder f.eks. de overtrædelser af Genèvekonventionerne, som ikke henføres til gruppen af »grove overtrædelser«. Disse handlinger er ikke omfattet af straffeloven § 8, nr. 5. Dansk straffemyndighed for disse overtrædelser foreslås begrænset til handlinger begået over for dansk militært personel mv.

Den gældende strafferamme i § 25, der omfatter bøde og fængsel indtil 12 år, foreslås ændret til fængsel indtil på livstid svarende til strafferammen f.eks. i straffeloven § 114 om terrorisme og § 237 om manddrab. Denne strafferamme findes bedst stemmende med den meget alvorlige karakter, som de mest alvorlige konventionskrænkelser kan have. Strafferammen omfatter herefter fængsel fra 7 dage til fængsel på livstid.

Bødestraf er ikke medtaget, når henses til karakteren af de forbrydelser, som bestemmelsen vedrører. Straffelovens regler om strafnedsættelse, herunder under strafferammen, findes at give tilstrækkelig hjemmel til at udmåle bødestraf.

Til stk. 1

Stk. 1 om misbrug af beskyttelsesmærker, som er forbeholdt personer, materiel mv. til hjælp for syge og sårede, omfatter det samme område som den gældende bestemmelse i § 25, stk. 1, 1. punktum. Bestemmelsen omfatter både de mere formelle former for misbrug, f.eks. hvor et mærke anbringes på et køretøj, som ikke benyttes af sanitetstjenesten, og de groveste krigsforbrydelser, f.eks. perfidi, hvor mærket uretmæssigt benyttes til foregivelse af beskyttet status for at dræbe, såre eller tilfangetage en modstander, jf. artikel 37, stk. 1, i Tillægsprotokol I til Genèvekonventionerne. At strafferammen efter forslaget går op til fængsel indtil på livstid, skal ses i lyset heraf.

Til stk. 2

Stk. 2 svarer til gældende § 25, stk. 1, 2. punktum. Bestemmelsen forskriver straf for »den, der bruger krigsredskab eller fremgangsmåde, hvis anvendelse er i strid med en af Danmark tiltrådt mellemfolkelig overenskomst eller med folkeretlig sædvaneret«. Der er således tale om en kriminalisering af midler (»krigsredskab«) eller metoder (»fremgangsmåde«) under kamp eller under væbnet konflikt i øvrigt, som er ulovlige efter krigens folkeret.

Forbud mod at anvende sådanne midler og metoder følger bl.a. af Landkrigsreglementet (tillæg til Haagerkonvention IV fra 1907) artikel 23, f.eks. forbud mod brug af gift eller forgiftede våben, jf. litra a., drab mv. på personer, der har nedlagt våbnene, jf. litra c., og forbud mod at erklære, at der ikke vil blive givet pardon, jf. litra d., samt af tillægsprotokol I, f.eks. forbud mod vilkårlige angreb, jf. artikel 51, stk. 4, og repressalier mod civilbefolkningen, jf. samme artikel, stk. 6. Forbudte midler kan desuden være våbensystemer, som det efter krigens folkeret er ulovligt at anvende. Som eksempel kan ud over kemiske våben (giftgas) nævnes brugen af antipersonelminer, der er omfattet af konventionen af 4. december 1997 om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion. Som eksempel på ulovlige metoder i krigsførelsen kan nævnes foregivelse af beskyttet status, f.eks. ved at stille sig som såret og udnytte modstanderens vildfarelse til at dræbe, såre eller tage ham til fange, jf. artikel 23, litra b, og artikel 37, stk. 1, i tillægsprotokol I.